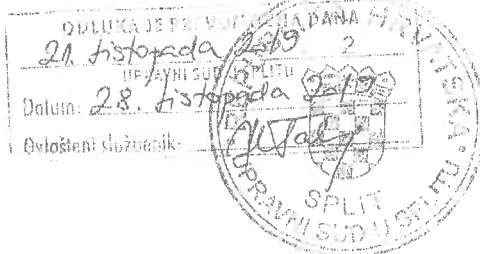

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu toga suda Studenku Vuleti, uz sudjelovanje sudske zapisničarke Nataše Rogošić, u upravnom sporu tužitelja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, zastupano po opunomoćenici Marini Kedžo, odvjetnici u Splitu, Dražanac 3A, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, zastupanog po opunomoćeniku Tomislavu Gudelju, dipl. iur. i zaposleniku, prema generalnoj punomoći pohranjenoj u Uredu predsjednika pod brojem 39 Su-293/2014 radi ne donošenja rješenja po presudi suda, nakon neposredne i javne rasprave, zaključene 17. rujna 2019. godine, u prisutnosti prokuriste tužitelja Marka Rapića i opunomoćenika tuženika, 25. rujna 2019. godine,

presudio je

1. Poništava se rješenje Ministarstva Financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/16-01/101, URBROJ:513-04/18-21 od 27. studenog 2018. godine.

2. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Split, KLASA: UP/I-416-02/2015-01/339, URBROJ: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine, te se predmet vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Obrazloženje

U pravovremenoj tužbi, podnesenoj protiv rješenja tuženika, Klasa: UP/II-410-23/16-01/101, Urbroj: 513-04/18-21 od 27. studenog 2018. godine tužitelj osporava zakonitost istog rješenja, tužitelj je sačinio opširnu tužbu napisanu na 19 stranica a u kojoj tužbi iznosi pojedinosti koje se odnose na ovu upravnu stvar i rješenje koje osporava ali isto tako i pojedinosti koje se odnose na druge upravne postupke koji se vode kod ovog Suda. Prema sadržaju tužbe u bitnom je naveo: tužbu podnosi zbog bitne povrede postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja; da nisu točni navodi tuženog tijela da je rješenje Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine izvršno 2. rujna 2017.godine sukladno odredbi članka 59. OPZ-a, jer isto nije dostavljeno na zakonu propisan način; da nije točno da rješenje Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine sadržava preslik

povratnice o uručenju rješenja na zakonom propisan način; da navedeno rješenje ima ikakve veze s presudom Upravnog suda u Splitu pod poslovni broj: Uslpor-60/16; da je sve navedeno već raspravio Upravni sud u Splitu u svojoj presudi pod poslovnim brojem Uslpor-21/18 između istih stranaka i u istoj pravnoj stvari samo za drugo razdoblje, obzirom da se presuda Uslpor-21/18 odnosi na zastaru iz 2017. godine; da je isto rješenje trebalo biti dostavljeno opunomoćenici tužitelja odvjetnici Marini Kedžo koja ima punomoć za zastupanje tužitelja u predmetu pored Upravnim sudom u Splitu pod poslovnim brojem Uslpor-60/16, posebno što je predmet presudom vraćen na ponovni postupak da se odluči o zastari prava na utvrđenje i naplatu temeljem zahtjeva od 01. lipnja 2015. godine; da je ista opunomoćenica dobila punomoć, tek prilikom rasprave pred Upravnim sudom, a da je do tada tužitelju opunomoćenik bio odvjetničko društvo Pavlak i partneri, kojem je punomoć otkazana tek par dana prije održavanja glavne rasprave pred Upravnim Sudom u Splitu; da je nezakonit stav tuženika da ista odvjetnica nema punomoć za upravni postupak jer bi punomoć odvjetnici vrijedila samo za postupak pred Upravnim sudom u Splitu u predmetu Uslpor-60/16, to iz razloga što je predmet vraćen na ponovni postupak, a punomoć koja je dana odvjetnici je opća punomoć za cjelokupan upravni postupak pa u ovom slučaju bi njezina punomoć vrijedila do okončanja cjelokupnog upravnog postupka. Ukoliko bi sud prihvatio stav, da odvjetnici Marini Kedžo punomoć vrijedi samo za postupak pred Upravnim sudom u Splitu u predmetu poslovni broj: Uslpor-60/16, ali ne i za ponovni postupak, da je onda tuženik opet pogriješio jer je isto rješenje trebalo dostaviti prvom opunomoćeniku tužitelja, odvjetničkom društvu Pavlak i partneri a koje je odvjetničko društvo zastupalo tužitelja kako u postupku pred poreznim tijelom tako je isto i podnijelo tužbu pred Upravnim sudom u Splitu; nije točno da je navedeno rješenje dostavljeno na zakonom propisan način prokuristu tužitelja (predlagatelja izvršenja) Marku Rapiću, iz razloga što je prokurist tužitelja podnio tuženom tijelu zahtjev da se dostavi spis predmeta i što je Upravni sud u Splitu u svojoj iscrpno-obrazloženoj presudi utvrdio da tuženik nema spisa predmeta, a niti je isti spis predmeta dostavio Upravnom sudu u Splitu u predmetu pod poslovnim brojem Uslpor-60/16; da su nepotpuni i neistiniti navodi tuženog tijela da je Upravnom sudu u Splitu u predmetu broj: Usi-19/17, dostavljen preslik povratnice o uručenju; da su nepotpuni navodi tuženog tijela iz obrazloženja rješenja Upravnog suda u Splitu pod poslovnim brojem Usi-19/17, da je „žalitelj (ovdje tužitelj) podnio žalbu koja je odbijena pobijanim rješenjem i to žalbu šutnje uprave pa je konzumirao pravni lijek“; da istu žalbu prvostupanjsko tijelo nije htjelo proslijediti drugostupanjskom tijelu na odlučivanje a niti je htjelo tužitelju omogućiti uvid u spis; da je pogrešan zaključak tuženog tijela da ovakvim postupanjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, iz razloga što je pravomoćnom presudom Upravnog suda u Splitu pod poslovnim brojem Uslpor-60/16 jasno naloženo upravnim tijelima što imaju napraviti a to je odlučiti o pitanju da li je za porezni dug koji je utvrđen evidencijom Porezne uprave nastupila relativna i apsolutna zastara prava poreznog tijela na utvrđenje porezne obveze i kamata i pravo na pokretanje postupka naplate poreza kamata i troškova ovrhe. Kako je porezno tijelo rješenjem Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine ponovo odbacilo predmetni zahtjev za utvrđenjem zastare od 1. lipnja 2015. godine nije ispoštovalo predmetnu presudu Upravnog suda u Splitu pod poslovni broj: Uslpor-60/16, niti je isto rješenje donijelo na ime tužitelja - R.L.E. t.p. pa je time grubo povrijedilo zakon na štetu tužitelja; da su prvostupanjsko rješenje i pobijano rješenje tuženika, nezakonita i nisu donesena sukladno pravnim shvaćanjem iz pravomoćne i izvršne presude Upravnog suda u Splitu Uslpor-60/16; da je prvostupanjsko rješenje protivno Općem poreznom zakonu članka 58. jer ne sadržava ime i prezime, odnosno naziv sudionika kome se upućuje te nije uručeno na zakonom propisan način, što isto čini nezakonitim, pa su se stekli uvjeti za donošenjem presude temeljem tužbenog zahtjeva „šutnje uprave“; da je prvostupanjskim rješenjem ponovo odbačen zahtjev za utvrđenjem zastare (nepoznatog obveznika), a Upravni sud u

Splitu je naložio poreznom tijelu da odluči o predmetnom zahtjevu tužitelja, pa je tuženik trebao utvrditi da li je ili nije nastupila zastara prava poreznog tijela na utvrđenje poreza i doprinosa i drugih javnih davanja, pa onda odlučiti o zastari prava na naplatu poreznog duga, u odnosu na tužitelja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova Mirko Rapić trgovac pojedinac Drmiš, Krš 2, OIB: 74856995382. Tužbenim zahtjevom je predložio da se osporeno rješenje tuženika ukine a da se postupak nastavi u upravnom sporu poslovni broj: UsIpor-44/18, podredno da se poništi osporeno rješenje tuženika te predmet vrati tuženiku na ponovni postupak iz razloga što rješenje Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine, porezno tijelo nije uručilo na zakonom propisani način pa isto rješenje ne može biti izvršno.

Tuženik je odgovorio na tužbu, u kojoj navodi da smatra da tužba nije osnovana i u cijelosti ostaje kod drugostupanjskog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Osporenim rješenjem tuženika od 27. studenog 2018. godine odbijena je žalba tužitelja u predmetu nedonošenja rješenja u izvršenju presude Upravnog suda u Splitu, broj 8 UsIpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine.

Na ročištu za raspravu održanom pred ovim sudom 17. rujna 2019. godine nazočni prokurist tužitelja iskazao je da u svemu ostaje kod sadržaja tužbe i tužbenog zahtjeva, te dodao da je predmet ovog upravnog spora utvrditi da li je otklonjena šutnja uprave prvostupanjskog tijela; da se u ovom konkretnom upravnom sporu radi o zastari solidarnih dužnika; da prvostupanjskim rješenjem nije određen identitet; da tužitelj nije obrtnik koji je upisan u trgovački registar, a time isti nije upisan pod nazivom R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, već je isti izvršio preoblikovanje obrta odnosno utvrđene imovinske mase fizičke osobe, jer su tadašnji propisi u vrijeme preoblikovanja tako nalagali, te se registrirao kao trgovac pojedinac; da su različiti pravni subjekti-porezni subjekti: fizička osoba građanin, trgovac pojedinac i fizička osoba obrtnik; da se iz pobijanih rješenja ne može razaznati koliko je kojemu od navedenih solidarnih dužnika obveza po osnovi poreza i doprinosa zastarjelo, te kada i kome su iste utvrđene, što pobijana rješenja čini nezakonitim.

Opunomoćenik tuženika iskazao je da ostaje kod sadržaja obrazloženja osporenog rješenja, odnosno odgovora na tužbu.

Tužitelj je prije održavanja rasprave dostavio dva podneska sa priložima koja su zaprimljena dana 16. kolovoza 2019. godine. U bitnom tužitelj ponavlja iznesene navode koje se odnose na ovu upravnu stvar (osporeno rješenje) ali iznosi pojedinosti koje se odnose na druge upravne stvari i u vezi kojih su se kod ovog Suda vodili ili se još vode odvojeni upravni sporovi kojih ima znatan broj sporova. Uglavnom tužitelj kroz tužbu i podneske ukazuje na situacije koje su po njemu sporne i traži da sud u ovom (jednom) upravnom sporu riješi sva sporna pitanja za tužitelja. Tužitelj je podneskom od 16. kolovoza 2019. godine precizirao tužbeni zahtjev postavljen tužbom na način da je uz tužbom postavljeni tužbeni zahtjev dopunio te podredno zatražio da se poništi i rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Klasa: UP/I-416-02/2015-01/339, Urbroj: 513-07/17-89 od 31. srpnja 2017. godine i predmet vrati prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak u kojem će isto tijelo odlučiti o nastupu relativne i apsolutne zastare prava na utvrđenje i naplatu porezne obveze.

U dokaznom postupku čitana je tužba, odgovor na tužbu, podnesci tužitelja od 16. kolovoza 2019. godine sa priložima, te se pregledao cjelokupni sudski spis (dva podneska tužitelja zaprimljena kod Suda dana 16. kolovoza 2019. godine sa priložima) kao i spis upravnog tijela dostavljen uz odgovor na tužbu. Stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud ocjenjuje da tužbeni zahtjev je osnovan.

Predmet ovog upravnog spora je ocjena zakonitosti osporenog rješenja tuženika od 27. studenog 2018. godine.

Među strankama je sporno da li je porezno tijelo u izvršenju presude ovog suda poslovni broj Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine donijelo rješenje i zakonito ga dostavilo stranci, odnosno naprijed naznačenoj opunomoćenici tužitelja (Marini Kedžo, odvjetnici u Splitu), jer ukoliko u izvršenju navedene presude porezno tijelo nije donijelo rješenje ili isto nije na zakonit način dostavilo navedenoj opunomoćenici tužitelja, po stavu tužitelja došlo je do „šutnje uprave“ na štetu tužitelja.

Člankom 59. st. 1. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj: 115/16, dalje: OPZ-a) propisano je da se porezni akt kojim se odlučuje o pojedinačnim pravima i obvezama iz porezno-pravnog odnosa ili kada od dana dostave poreznog akta počinje teći rok koji se ne može produžiti, dostavlja se prema mjestu dostave osobnom dostavom sudionicima poreznog postupka. Ako sudionik ima opunomoćenika, porezni akt dostavlja se samo opunomoćeniku. Stavkom 2. istog je propisano da se mjestom dostave iz stavka 1. ovog članka smatra: 1. prebivalište ili uobičajeno boravište sudionika, 2. sjedište sudionika koji je pravna osoba, 3. radno mjesto sudionika. Stavkom 3. istog je propisano da se osobnom dostavom iz stavka 1. ovog članka smatra dostava koju dostavljač izvrši osobno osobi kojoj je porezni akt namijenjen. Dostavom poreznog akta opunomoćeniku smatra se da je dostava izvršena samom sudioniku. Stavkom 4. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj: 115/16) je propisano da ako se sudionik prema kojem se treba izvršiti osobna dostava ne zatekne na mjestu dostave određenom stavkom 2. ovoga članka, dostavljač će ostaviti potpisanu pisanu obavijest o vremenu pokušane osobne dostave i o vremenu sljedeće osobne dostave, koja se ne može izvršiti prije proteka roka od 24 sata od prvog pokušaja. Stavkom 5. propisano je da se porezni akt vraća poreznom tijelu: 1. ako nakon drugog pokušaja dostava ne bude izvršena ili 2. ako sudionik odbije primiti porezni akt. Također je stavkom 6. navedenog članka propisano kako se u slučajevima iz stavka 5. ovog članka na mjestu dostave ostavlja potpisana pisana obavijest sudioniku u kojoj se naznačuje datum i vrijeme prokušane dostave, mjesto gdje se porezni akt može preuzeti i pravne posljedice ne preuzimanja poreznog akta. Smatra se da je osobna dostava izvršena u roku od petnaest dana od dana kada je obavijest ostavljena na mjestu dostave.

Prema stanju spisa proizlazi da je presudom Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 8Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine poništeno rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-410-23/16-01/101, Urbroj: 513-04/16-02 od 07. srpnja 2016. godine i rješenje Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj: 513-07-29-01/15-50 od 07. prosinca 2015. godine, te je predmet vraćen na ponovni postupak.

Tužitelj R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova Mirko Rapić trgovac pojedinac Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, zastupan po opunomoćeniku odvjetniku Borisu Ivančiću, Split, podnio je žalbu Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, putem Područnog ureda Dalmacija, radi „šutnje uprave“ odnosno radi ne donošenja rješenja u izvršenju presude Upravnog suda u Splitu broj 8 Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine, u kojoj je u bitnom naveo da žalbu podnosi u skladu s odredbama članka 101. Zakona o općem upravnom postupku.

Prema članku 101. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, dalje: ZUP-a), službena osoba je dužna u slučajevima neposrednog rješavanja, na zahtjev stranke rješenje donijeti i dostaviti ga stranci bez odgode, a najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Stavkom 2. istog članka propisano je da je službena osoba dužna u slučajevima vođenja ispitnog postupka na zahtjev stranke rješenje donijeti i dostaviti ga stranci najkasnije u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Stavkom 3. istog članka propisano je da ako službena osoba u propisanom roku ne

doneše rješenje i dostavi ga stranci, stranka ima pravo izjaviti žalbu, odnosno pokrenuti upravni spor.

Prema stanju spisa proizlazi da je predlagatelj izvršenja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, zahtjevom zatražio izvršenje presude ovog suda poslovni broj: Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine, koji postupak se vodio pod brojem Usi-19/17, a da je u istom nakon što je pribavljeno očitovanje poreznog tijela iz kojeg je proizlazilo da je u izvršenju navedene presude donijeto rješenje od dana 31. srpnja 2017. godine i da je isto na zakonit način dostavljeno predlagatelju izvršenja, Sud svojim rješenjem od dana 28. veljače 2018. godine odbio zahtjev predlagatelja za izvršenje označene presude, uz obrazloženje da je ista presuda izvršena od strane poreznog tijela.

Protiv navedenog rješenja broj: 3 Usi-19/17-10 od 28. veljače 2018. godine predlagatelj izvršenja je podnio žalbu o kojoj je odlučio Visoki upravni sud Republike Hrvatske, rješenjem poslovni broj: Usž-3344/18-7 od 8. svibnja 2019. godine, na način da je žalbu predlagatelja izvršenja odbio kao neosnovanu i potvrdio rješenje ovog suda poslovni broj 3 Usi-19/17-8 od 28. veljače 2018. godine, uz obrazloženje u bitnom, da je označena presuda izvršena donošenjem rješenja od 31. srpnja 2017. godine te da je isto rješenje uručeno zakonito predlagatelju izvršenja i prokuristi u prostorijama Porezne uprave dana 27. listopada 2017. godine.

Međutim, uvidom u ovosudni spis poslovni broj: 3 Usi-19/17-8 je vidljivo da je dostava rješenja od 31. srpnja 2017. godine neuspješno pokušana dostaviti predlagatelju izvršenja, dana 24. kolovoza 2017. godine i da se je pismeno vratilo pošiljatelju neuručeno s naznakom – nepoznat. Isto tako proizlazi da se označeno rješenje pokušalo dostaviti prokuristi Marku Rapiću. Iz službene bilješke Područnog ureda Split, Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj: 513-07-17-90 od 24. kolovoza 2017. godine, koja je priložena u predmetu broj: 3 Usi-19/17 je vidljivo da tog dana prokurist predlagatelja izvršenja nije u Poreznoj upravi preuzeo rješenje od 31. srpnja 2017. godine. Isto tako iz odgovora na žalbu; Klasa: UP/I-416-02/2015-01/339, Urbroj: 513-07-17/18.98 od 02. svibnja 2018. godine proizlazi da je prokuristi tužitelja dana 27. listopada 2017. godine uručena preslika rješenja od 31. srpnja 2017. godine.

Prema stanju spisa proizlazi da je u izvršenju presude ovog suda poslovni broj 8 Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine, prvostupanjsko porezno tijelo donijelo rješenje Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine.

Rješenjem Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Split, KLASA:UP/I-416-02/2015-01/339, URBROJ: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine utvrđeno je da se rješenje donosi u ponovljenom postupku (izvršenju presude ovog suda poslovni broj 8 Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine), te je u izreci rješenja navedeno da se odbija zahtjev Mirka Rapića OIB:74856995382, za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i drugih javnih davanja, te je utvrđivanje nastupa zastare prava na utvrđenje poreznog duga i drugih javnih davanja iz razloga što je o istima već odlučeno.

Iz priloženog spisa dostavljenog uz odgovor na tužbu je vidljivo da je rješenje od 31. srpnja 2017. godine, dana 10. kolovoza 2017. godine putem pošte dostavljeno Marku Rapiću, prokuristu tužitelja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, na adresu stanovanja prokuriste Marko Rapić (na koverti je navedena adresa Marko Rapić - prokurist za R.L.E Mirko Rapić), Trogir, Dr. Ante Starčevića 9/B, ali kako prokurist nije zatečen na adresi svog stanovanja (Dr. Ante Starčevića 9/B, Trogir) da je istom u poštanskom sandučiću ostavljena obavijest da će se dostava ponoviti dana 18. kolovoza 2017. godine iza 11 sati, što je i učinjeno, a kako se isti ni tada nije zatekao na mjestu dostave ostavljena je obavijest o neuspjeloj dostavi, vraćanju pošiljke na adresu pošiljatelja te pravnim posljedicama neuspjele dostave, što je vidljivo iz dostavnice koja je priložena navedenom rješenju.

Sukladno članku 59. stavak 6. OPZ-a dostava se smatra izvršenom protekom 15 dana, od kada je ostavljena obavijest o drugoj neuspjeloj dostavi, nakon čega je isto rješenje izvršno. Kako dostavnica sadrži sve elemente utvrđene za navedeni način dostave, utvrđene zakonom, kao i potpis dostavljača, pa bi kod uobičajene dostave dostavnica predstavljala javnu ispravu, pa ne bi trebala biti sporna dostava rješenja od 31. srpnja 2017. godine, pogotovo kad se ne dokazuje suprotno.

Međutim, navedeni zaključak u pogledu dostave ne može se primijeniti na ovu upravnu stvar, to iz razloga što je u konkretnom slučaju predmetno rješenje od 31. srpnja 2017. godine dostavljano prokuristu stranke R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2. a položaj i ovlasti prokuriste su specifične i precizno određene odredbama Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“, broj: 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, dalje: ZTD-a), u pogledu dostave pismena prokuristi, te se po shvaćanju Suda, dostava pismena prokuristi nikako ne može izjednačiti da dostavom pismena opunomoćeniku stranke, niti se dostava pismena, rješenja od 31. srpnja 2017. godine prokuristu, može smatrati zakonitom.

Vezano da rješenje od 31. srpnja 2017. godine potrebno je istaknuti da se u istom rješenju navodi da se rješenje donosi u ponovljenom postupku tj. postupku izvršenja presude ovog suda poslovni broj 8 Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine, kojom presudom je poništeno rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-410-23/16-01/101, Urbroj: 513-04/16-02 od 07. srpnja 2016. godine i rješenje Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj: 513-07-29-01/15-50 od 07.12.2015. godine, te je predmet vraćen na ponovni postupak, u kojim rješenjima je kao stranka naveden R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2. Isto tako upravni spor poslovni broj: 8 Uslpor-60/16 vodio se po tužbi tužitelja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, te je u istom sporu dana 15. svibnja 2017. godine donijeta označena presuda u kojoj je kao tužitelj naveden R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, a prema sadržaju presude istu je trebalo izvršiti na način kako je navedeno, što podrazumijeva da u ponovljenom postupku (postupku izvršenja presude) oznaka stranaka treba biti ista kao i u označenoj presudi odnosno u poništenom prvostupanjskom i drugostupanjskom rješenju. Sve navedeno utvrđeno je pregledom ovosudnog spisa poslovni broj: 8 Uslpor- 60/16. Sud smatra da u poreznim aktima koje donese porezna tijela (konkretno predmetno rješenje od 31. srpnja 2017. godine) porezni obveznici se trebaju navoditi onako kako im je ime odnosno onako kako su registrirani.

Kako je porezni obveznik Mirko Rapić, OIB:74856995382, kao fizička osoba registriran sukladno ZTD-a, kao trgovac pojedinac, isto treba biti navedeno u rješenju, a posebno u ovoj situaciji kada se radi o ponovljenom postupku, koji je ustvari nastavak vođenog upravnog spora odnosno ranije vođenog upravnog postupka, neovisno o tome što se radi o istom OIB-u i za porezno tijelo porezne evidencije istom poreznom obvezniku.

Shodno navedenom ne može se prihvatiti da je u ponovljenom postupku (izvršenju presude ovog suda poslovni broj: 8 Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine) donijeto odgovarajuće rješenje, a uz to da je rješenje od 31. srpnja 2017. godine zakonito dostavljeno stranci, R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, obzirom da je isto rješenje u kojem je kao stranka navedeno samo Mirko Rapić, a pored navedenog isto rješenje je dostavljano Marku Rapiću, prokuristu stranke R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, na njegovu privatnu adresu (adresu stanovanja prokuriste).

U vezi sa navedenim ukazati je da prema članku 44. stavak 1. Zakonom o trgovačkim društvima ZTD-a, prokura je trgovačka punomoć. Prokura se upisuje u registar trgovačkog

suda, a sadržaj i opseg ovlasti prokuriste određen ZTD-a. Prema članku 47. stavak 1. ZTD-a prokurist može zaključiti sve ugovore i poduzimati sve pravne radnje u ime i za račun trgovačkog društva i zastupati ga u postupcima pred upravnim i drugim državnim tijelima, ustanovama s javnopravnim ovlastima te državnim i izabranim sudovima.

Slijedom navedenog proizlazi da je prokurist ustvari ovlašten sklapati sve ugovore i poduzimati sve pravne radnje koje su u prometu uobičajene pri vođenju trgovačkog društva.

Člankom 56. ZTD-a propisane su ovlasti trgovačkog opunomoćenika, te je tako proizlazi da je trgovački opunomoćenik ovlašten sklapati sve ugovore i poduzimati sve pravne radnje koje su u prometu uobičajene pri vođenju poduzeća.

Prema shvaćanju suda prokurist nije opunomoćenik po punomoći, kao što je npr. odvjetnik, stoga, kada se radi o dostavi pismena, pismo koje se odnosi na stranku-poreznog obveznika treba dostavljati na adresu sjedišta poreznog obveznika, sukladno članku 59.OPZ-a, ili ukoliko stranka ima opunomoćenika, pismo dostaviti samo opunomoćeniku, što bi u ovom slučaju značilo da je dostavu i označenog rješenja od 31. srpnja 2017. godine (za koje je sud naprijed utvrdio da je manjkavo i da ne predstavlja izvršenje označene presude), trebalo vršiti na adresu Drniš, Krš 2, ili ukoliko je u vrijeme donošenja istog rješenja navedena stranka kod poreznog tijela imala pohranjenu punomoć, a što Sudu nije poznato, rješenje dostaviti samo opunomoćeniku stranke.

Stoga, rješenje od 31. srpnja 2017. godine koje se odnosi na stranku R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2 tužitelja se nije moglo dostavljati na privatnu adresu tj. adresu stana prokuriste navedene stranke, jer isti nema punomoć i nije opunomoćenik niti se istom vrši dostava kao da je opunomoćenik stranke.

Istovjetno sa navedenim, istači je primjerice da je predsjednik uprave dioničkog društva-direktor, nije opunomoćenik već zakonski zastupnik društva, a ovlašten za poduzimanje svih radnji i ime i za račun društva (uz eventualna ograničenja sukladno upisu u registar), dakle, kao i prokurist, ali se ni u tom slučaju dostava pismena ne vrši na adresu stana direktora društva, već na adresu sjedišta društva. U suprotnom ukoliko bi se prihvatila kao zakonita dostava izvršena na privatnu adresu (adresu prokuriste) na specifičan način povezane osobe sa pravnom osobom, onda bi se zakonitom mogla ocijeniti npr. i dostava izvršena na adresu stanovanja opunomoćenika-odvjetnika stranke. Stoga, dostava rješenja od 31. srpnja 2017. godine ne može se ocijeniti zakonitom. Zakonita dostava rješenja preduvjet je za izvršnost rješenja.

Kako u ponovljenom postupku (izvršenju označene presude) nije donijeto valjano rješenje, a niti je rješenje od 31. srpnja 2017. godine, na zakonit način dostavljeno stranci R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, jer rješenje od 31. srpnja 2017.g. ne glasi na ime stranke R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, te stoga što ni naprijed naznačeno rješenje nije zakonito dostavljeno stranci, obzirom da dostava prokuristi nije pravilna i zakonita dostava, pa po ocjeni Suda prvostupanjsko tijelo nije izvršilo presudu ovog suda poslovni broj: 8 Uslpor-60/17-21 od 15. svibnja 2017. godine.

Slijedom navedenog proizlazi da u postupku koji je prethodio tuženik nije potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, te da su povrijeđene materijalne odredbe, slijedom čega osporeno rješenje nije zakonito.

S obzirom na naprijed iznijeto pojedini navodi iznijeti u tužbi nisu posebno obrazlagani, jer za to nema potrebe, niti bi isto utjecalo da donošenje drugačije odluke.

Stoga, valjalo je temeljem odredbe članka 58. stavka 1. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10,143/12,152/14 i 29/17,dalje: ZUS-a), poništiti

osporeno rješenje tuženika od 27. studenog 2018. godine i rješenje od 31. srpnja 2017. godine, te predmet vratiti prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

U postupku nakon ove presude prvostupanjsko tijelo će s obzirom na izloženo stanje spisa donijeti novo rješenje u izvršenju presude ovog suda poslovni broj: 8 UsIpor- 60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine te rješenje dostaviti na zakonit način stranci R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, sve uz pravilnu primjenu svih relevantnih odredbi materijalnog propisa pri čemu je, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a, vezan iznijetim pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda.

U Splitu, 25. rujna 2019. godine

S U D A C

Studenko Vuleta, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba, u roku 15 dana od dana primitka pisanog opravka iste, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske (čl. 66. st. 1. ZUS-a). Žalba odgađa izvršenje presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a).

